PODSTAWY MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO W INŻYNIERII

PRACA LABORATORYJNA NR 3

"Nieliniowe modele dynamiczne w postaci układów równań różniczkowych zwyczajnych i metody ich analizy i rozwiązania."

Piotr Krawiec L1 Semestr: 2021/2022 Kierunek: III/FS0-DI Numer indeksu: 164165

Prowadzący: Bohdan Datsko

1 Zadania i teoria

Wykonać modelowanie różnych możliwych typów dynamiki układów 2 i 3. Otrzymać różne typy rozwiązań układów równań różniczkowych tych równań dla parametrów podanych w tabeli 1 zgodnie z zestawem (13).

Numer	A	$ au_1$	$ au_2$	b	Α	p_1	p_2	p_3
13	0.5	0.2	10	1	4	12	5	13

Tabela 1: Parametry badanych równań

1.1 Model Bonhoeffer-van der Pol z sześcienną nieliniowością.

Model ten w standardowej postaci bezwymiarowej wygląda następująco:

$$\tau \frac{du_1}{dt} = -\frac{1}{3}u_1^3 + u_1 - u_2
\frac{du_2}{dt} = bu_1 - u_2 + A$$
(1)

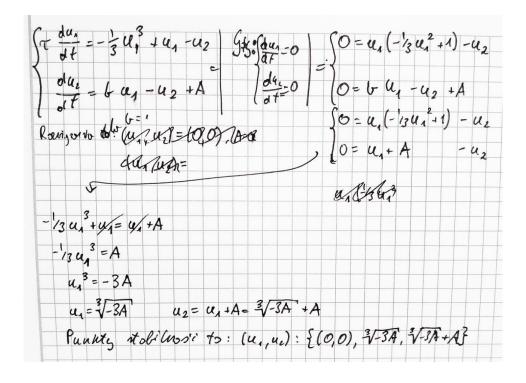
Dla parametru b = 1 układ ten ma tylko jeden stan stacjonarny:

$$u_1 = \sqrt[3]{-3A} u_2 = \sqrt[3]{-3A} + A$$
 (2)

Co można wyprowadzić, wychodząc z:

$$\frac{du_1}{dt} = 0, \frac{du_2}{dt} = 0$$

Wyprowadzenie tego wzoru znajduje się poniżej:

1.2 Model Lorentza. Chaotyczna dynamika w nieliniowych układach.

$$\frac{du_1}{dt} = \sigma(u_2 - u_1)$$

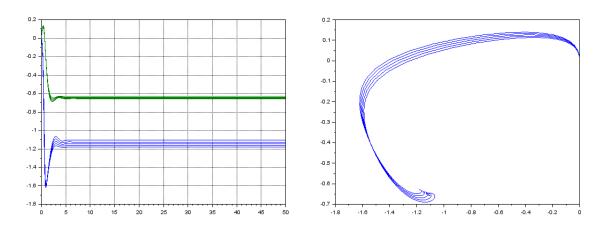
$$\frac{du_2}{dt} = u_1(r - u_3) - u_2$$

$$\frac{du_3}{dt} = u_1u_2 - \beta u_3$$
(3)

2 Rozwiązanie w scilab

2.1 Model Bonhoeffer-van der Pol z sześcienną nieliniowością w Scilab

Rozwiązanie układu dla danych podanych w tabeli

Rysunek 1: Wykres pochodnych w czasie

Rysunek 2: Wykres fazowy

Z powyższych wykresów odczytać możemy, że układ ustabilizował się. Z rozważań teoretycznych możemy obliczyć, że stan stacjonarny to:

$$(u_1, u_2) = (\sqrt[3]{-3A}, \sqrt[3]{-3A} + A)$$

i dla danych z tabeli jest to

$$(0.5908329 + 1.0233526i, 1.1408329 + 1.0233526i)$$

. Natomiast z wykresu możemy odczytać punkt:

$$(-1.1816658, -0.6316658)$$

nie jest to stan stabilny, gdyż dla tego puntu:

$$\frac{du_1}{dt} = 4.719e - 09, \frac{du_2}{dt} = -0.0500000$$

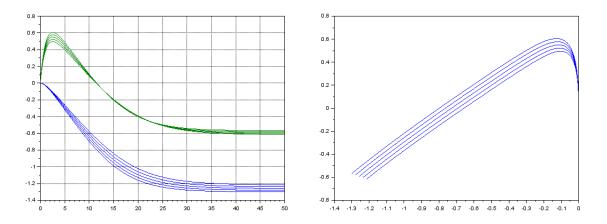
co jest różne od 0.

Listing 1: Kod generujący wykresy powyższe

```
tau_1 = 0.2;
  b = 1;
  A_{-} = 4;
  p_1 = 12;
  p_2 = 5;
  p_3 = 13;
  tau = tau_1;
  A = 0.5;
  for A = (A-0.1*abs(A)):0.05*abs(A):(A+0.1*abs(A))
10
       function du=syst2(t, u) //definicja uk adu RR
11
           du=zeros(2,1);
12
           du(1) = (-1/3*u(1)^3+u(1)-u(2))/tau;
13
           du(2) = b * u(1) - u(2) + A;
14
       endfunction
15
       x0=[0;0]; t0=0; t=0:0.05:50; y=ode("stiff",x0,t0,t,
16
          syst2);
       scf(1);
17
       plot(t,y); xgrid();
18
       scf(2);
19
      plot(y(1,:), y(2,:));
20
  end
  xs2png(1, "img/3-1-xy.png")
  xs2png(2, "img/3-1-phase.png")
  close(); close();
24
25
  u1 = (-3*A)^{(1/3)}
  u2 = u1 + A
```

2.1.1 Modyfikacja parametru τ

Dla $\tau = 10$ wykresy te wyglądają następująco:

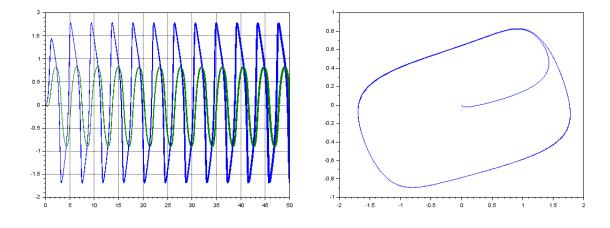
Rysunek 3: Wykres pochodnych w czasie

Rysunek 4: Wykres fazowy

2.1.2 Inne rozwiązania układu

Poniższe rozwiązania znalazłem zmieniając parametr A w dużym zakresie i sprawdzając, jak zachowuje się układ.

Rozwiązanie układu dla danych podanych w tabeli i A=-0.1

Rysunek 5: Wykres pochodnych w czasie

Rysunek 6: Wykres fazowy

3 Podsumowanie

Piotr Krawiec